

OVEREENKOMST INZAKE SAMENLOOP VAN AANSPRAKELIJKHEIDSVERZEKERINGEN

De partijen:

1. Nederlandse Vereniging van Algemene Aansprakelijkheidsverzekeraars (AAV)
2. Nederlandse Vereniging van Automobiellasseuradeuren (NVVA)
3. Vereeniging van Transportassuradeuren in Nederland (VVTN)

in aanmerking nemende

- I. dat de leden van partijen sinds 2 juli 1979 geschillen inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen ter beslechting kunnen voorleggen aan de Verbondscommissie Samenloop die ter zake (bindende) adviezen kan geven op basis van het mede door de partijen onderschreven reglement samenloop, hierna te noemen het reglement;
- II. dat in genoemd reglement ter bepaling van de onderlinge draagplicht van verzekeraars ingeval van samenloop aansluiting is gezocht bij het chronologisch beginsel van art. 277K;
- III. dat op 12 april 1985 de Hoge Raad der Nederlanden heeft beslist dat art. 277K niet van toepassing is op aansprakelijkheidsverzekeringen;
- IV. dat ten gevolge van deze uitspraak onaannemelijk is geworden dat voor de bepaling van de onderlinge draagplicht, zowel in als buiten rechte, bij samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen nog uitgegaan dient te worden van het chronologisch beginsel als vervat in art. 277K;
- V. dat partijen voor gevallen van samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen, die aan de Verbondscommissie Samenloop kunnen worden voorgelegd, behoefte hebben aan een duidelijke regeling;
- VI. dat het voor de hand ligt daartoe aansluiting bij art. 7.17.2.24a NBW (ontwerp 1986) te zoeken (zie aangehechte bijlage),

komen het volgende overeen:

artikel 1. In afwijking van het reglement als aldaar onder B in de considerans bepaald zal de onderlinge draagplicht van verzekeraars ingeval van samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen beheerst worden door de volgende regeling: indien dezelfde schade door meer dan één verzekering wordt gedekt kan elke verzekeraar afzonderlijk aangesproken worden. De verzekeraars hebben onderling verhaal opdat ieder zijn deel draagt naar evenredigheid van de bedragen waarvoor een ieder afzonderlijk had kunnen worden aangesproken.

artikel 2. In afwijking van art. 2 lid 3 van het reglement wordt onder samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen verstaan de situatie welke zich voordoet wanneer ingeval van schade verschillende aansprakelijkheidsverzekeringen dekking bieden met betrekking tot hetzelfde belang en ten behoeve van dezelfde verzekerde of medeverzekerde.

artikel 3. Overigens blijft het reglement onverkort van kracht.

artikel 4. Deze overeenkomst is van kracht voor geschillen die na 1 januari 1987 bij de Verbondscommissie Samenloop aanhangig zijn gemaakt.

artikel 5. Indien ontwikkelingen in wetgeving en/of rechtspraak hier aan leiding toe geven zullen partijen met elkaar in overleg treden ten einde de onderhavige overeenkomst zo nodig aan te passen.

Nederlandse Vereniging van Algemene Aansprakelijkheidsverzekeraars d.d.

Nederlandse Vereniging van Automobiellasseuradeuren d.d.

Vereeniging van Transport-assuradeuren in Nederland d.d.

Toelichting behorend bij de Overeenkomst inzake samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen.

Aanleiding tot het ontwerpen van een aparte samenloopregeling voor aansprakelijkheidsverzekeringen

Bovengenoemde Overeenkomst is ontworpen door de Ad hoc Commissie Samenloop welke is ingesteld op voorstel van de Verbondscommissie Samenloop.

Doel van deze overeenkomst is het ondervangen van de consequenties welke het arrest van de Hoge Raad d.d. 12 april 1985 heeft voor aansprakelijkheidsverzekeringen die samenlopen in de zin van het reglement samenloop.

Zoals bekend staan deze uitspraak van de Hoge Raad en de bestaande samenloopregeling in het reglement van de Verbondscommissie Samenloop op gespannen voet met elkaar bij gevallen waarbij sprake is van meerdere aansprakelijkheidsverzekeringen.

Deze incongruentie biedt een grotere mogelijkheid tot "forumshopping", dat wil zeggen al naar gelang de aard van het geval kiezen voor de rechter dan wel voor de Verbondscommissie Samenloop.

Het huidige samenloopreglement is destijds zoveel mogelijk naar de rechtspraak gemodelleerd, dit onder meer om te voorkomen dat men bij een te verwachten minder gunstige uitspraak van de commissie naar de rechter zou stappen. De bedoeling van dit reglement is: het voorkomen van vertragingen welke kunnen optreden bij het uitkeren van schadevergoedingen door geschillen tussen verzekeraars alsmede het geven van regels inzake de uiteindelijke draagplicht.

Nu de rechtspraak sinds het arrest van de Hoge Raad d.d. 12 april 1985 is veranderd voor aansprakelijkheidsverzekeringen acht de Ad hoc Commissie Samenloop het verstandig voor deze verzekeringen een voorlopige regeling te ontwerpen, welke eventueel kan worden aangepast zodra de jurisprudentie in een andere richting wijst.

De Hoge Raad heeft in het onderhavige arrest geen verdelingsregeling aangegeven. De Ad hoc Commissie is echter - mede gelet op de meeste inmiddels gepubliceerde commentaren - van mening dat de jurisprudentie vermoedelijk zal gaan in de richting van een verdeling, conform art. 7.17.2.24a NBW. De Ad hoc Commissie heeft derhalve in de door haar ontworpen regeling voor samenloop van aansprakelijkheidsverzekeringen aansluiting gezocht bij de verdelingsregeling conform art. 7.17.2.24a NBW (zie aangehechte bijlage).

Kenmerken van de voorgestelde regeling

Simpel gezegd wordt niets anders voorgesteld dan voor aansprakelijkheidsverzekeringen de regel van art. 277K te vervangen door de regeling als opgenomen in art. 7.17.2.24a NBW. Overigens blijft het huidige reglement ongewijzigd van kracht.

Met betrekking tot art. 1 dient nog opgemerkt te worden dat dit artikel betrekking heeft op de situatie waarin hetzij een verzekerde een verzekeraar aanspreekt, dan wel de benadeelde derde (aan wie een rechtstreeks vorderingsrecht toekomt) een verzekeraar aanspreekt.

Er blijft een onderscheid tussen de gevallen als geregeld in art. 2 lid 3 (zgn. eigenlijke samenloop), respectievelijk art. 2 lid 4 (zgn. oneigenlijke samenloop) van het reglement. In het eerste geval is de commissie bevoegd een bindend advies te geven; in het tweede geval is het advies van de commissie niet bindend.

In dat opzicht verandert er dus niets aan de huidige opzet van het reglement.

Naar de mening van de commissie is het wel zo dat oneigenlijke samenloop van twee aansprakelijkheidsverzekeringen ten behoeve van één (mede)verzekerde zich nauwelijks meer voor zal doen; in deze gevallen zal welhaast altijd sprake zijn van eigenlijke samenloop of van een situatie waarbij van enige samenloop geen sprake is. Overigens zal het reglement van de Verbondscommissie Samenloop onverkort van kracht blijven; dit houdt in dat gezien het gestelde in de considerans van dit reglement, bestaande regels en overeenkomsten van kracht blijven.

Er dient op gewezen te worden dat de verdelingsleutel volgens het nu voorgestelde systeem ook beïnvloed kan worden door eigen risico's. Voorbeeld: schade f 1.000,--.

Twee verzekeraars (A en B) kunnen op grond van het verzekerde bedrag ieder afzonderlijk voor het gehele bedrag aangesproken worden, echter verzekering A heeft een eigen risico van f 500,--, verzekering B heeft geen eigen risico. Derhalve wordt de verdeling:

Verzekeraar A kan worden aangesproken voor f 1.000,- - f 500,- = f 500,-.

Verzekeraar B voor f 1.000,-.

De verdeling naar evenredigheid wordt derhalve A : B = 1 : 2.

De Ad hoc Commissie is van mening dat, nu aangenomen kan worden dat de door haar voorgestelde verhaalsregeling in overeenstemming is met het geldende recht, deze regeling tot verlies van no-claim-korting kan leiden bij onderling verhaal.